

Βάμβουκας

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ
ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΥΠΟΥ
ΑΡΧΗ ΠΡΩΤ. 72102/16-8-18

Προς την Κτηματική Υπηρεσία Χανίων

ΑΙΤΗΣΗ

[Κατ' άρθρο 5 παρ. 9 του ν. 2971/2001 (Α' 285)]

1. Αναστασίου Βάμβουκα του Δημητρίου, κατοίκου Χανίων επί της οδού Αρκαδίου (Αγ. Μαθαίος).
- 2.α) Δημητρίου Κατσανικάκη του Θεοδώρου, κατοίκου Χανίων (Προφήτη Ηλία 105).
 - β) Κωνσταντίνου Κατσανικάκη του Θεοδώρου, κατοίκου Χανίων (Προφήτη Ηλία 105).
 - γ) Κυριακούλας Κατσανικάκη, χήρας Θεόδωρου Κατσανικάκη, κατοίκου Χανίων (Προφήτη Ηλία 18).
 - δ) Εμμανουήλ Κατσανικάκη, του Κωνσταντίνου, κατοίκου Χανίων (2^η Πάροδος Κροκιδά 11).
 - ε) Ανδρέα Κατσανικάκη του Κωνσταντίνου, κατοίκου Χανίων (Αγ. Ονούφριος Ακρωτηρίου).
 - στ) Κωνσταντίνου Κατσανικάκη του Κωνσταντίνου, κατοίκου Χανίων (Ν. Ανδριανάκη 38).
 - ζ) Δημητρίου Κατσανικάκη του Κωνσταντίνου, κατοίκου Χανίων (2^η Πάροδος Κροκιδά 11).
 - η) Γεωργίου Κατσανικάκη του Κωνσταντίνου, κατοίκου Χανίων (Προφήτη Ηλία 126).
3. α) Γεωργίας Βλαμάκη του Πέτρου, κατοίκου Χανίων (Προφήτη Ηλία 66).
 - β) Ιωάννας Βλαμάκη του Πέτρου, κατοίκου Νέας Πεντέλης (Ασκληπιού 9).
4. Ελένης Βουτετάκη του Ιωάννη, κατοίκου Χανίων (Ομαλού 5).
5. Νικολάου Μαρματάκη του Ευτυχίου, κατοίκου Νέας Κυδωνίας
6. α) Ελπίδας Σταφυλαράκη του Παναγιώτη, κατοίκου Χανίων (Αγ. Κυριακής 16).
 - β) Ιωάννη Στρατουδάκη του Νικολάου, κατοίκου Χανίων (Αθανασίου Διάκου 18).
7. Κλεάνθης Τσάφαρη του Μιχαήλ, κατοίκου Χανίων (Νεάρχου 22).
8. α) Γεωργίου Ανδρουλάκη του Νικολάου, κατοίκου Χανίων (Κ. Μάνου

64).

β) Βασιλικής Ανδρουλάκη του Ιωσήφ, κατοίκου Χανίων (Δημητρίου Τσαγκαράκη 3).

γ) Σοφίας Ανδρουλάκη του Εμμανουήλ, κατοίκου Χανίων (Δημητρίου Τσαγκαράκη 3).

δ) Ιωάννη Ανδρουλάκη του Εμμανουήλ, κατοίκου Χανίων (Δημητρίου Τσαγκαράκη 3).

9. Αρίστεας Βλαζάκη του Χαράλαμπου, κατοίκου Κάντζας (Πλάτωνος 26).

ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗ

της απόφασης του Νομάρχη Χανίων 19564/12.12.1984 «Καθορισμός των ορίων του αιγιαλού και δημιουργία ζώνης παραλίας στη θέση βυρσοδεψεία Αγ. Κυριακής Χανίων» (ΦΕΚ Δ' 710/21.12.1984), και

ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΑΤΑΡΓΗΣΗ

του καθορισθέντος με την ως άνω νομαρχιακή απόφαση παλαιού αιγιαλού.

I

Η εξεταζόμενη απόφαση του Νομάρχη Χανίων

1. Με την απόφαση του Νομάρχη Χανίων 19564/12.12.1984 «Καθορισμός των ορίων του αιγιαλού και δημιουργία ζώνης παραλίας στη θέση βυρσοδεψεία Αγ. Κυριακής Χανίων» (ΦΕΚ Δ' 710/21.12.1984) επικυρώθηκε η από 16.9.1983 Έκθεση της Επιτροπής καθορισμού των ορίων του αιγιαλού και παραλίας και θέσεων αμμοληψίας Ν. Χανίων, καθώς και το από Φεβρουάριο 1979 τοπογραφικό διάγραμμα που τη συνοδεύει, το οποίο συντάχθηκε από την Τεχνική Διεύθυνση του Υπουργείου Οικονομικών και επί του οποίου η πιο πάνω Επιτροπή καθόρισε με κόκκινη γραμμή τα όρια του αιγιαλού, με κίτρινη γραμμή τα όρια τα παραλίας και με μπλέ γραμμή τα όρια του παλαιού αιγιαλού στην περιοχή βυρσοδεψείων Αγίας Κυριακής της συνοικίας Χαλέπα Χανίων. Η εν λόγω νομαρχιακή απόφαση δημοσιεύθηκε κατά νόμο στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως μαζί με την έκθεση της επιτροπής και το προαναφερθέν τοπογραφικό-υψομετρικό διάγραμμα, θεωρημένο από τον αρμόδιο

Διευθυντή της Τεχνικής Διεύθυνσης του Υπουργείου Οικονομικών.

2. Ας σημειωθεί ότι τα μέλη της τριμελούς Επιτροπής καθορισμού των ορίων του αιγιαλού, αφού διενήργησαν αυτοψία στην περιοχή, συνέταξαν την από 16.9.1983 έκθεση, στην οποία αναφερόταν ότι «γ) Αποφαίνεται ότι δεν υπάρχει περίπτωση παλαιού αιγιαλού». Ακολουθώντας, η έκθεση αυτή διαβιβάσθηκε με το έγγραφο 13611/28.9.1983 του Οικονομικού Εφόρου Χανίων προς στο Γενικό Επιτελείο Ναυτικού, προκειμένου να γνωμοδοτήσει. Ωστόσο, το ΓΕΝ (Διεύθυνση Α2-Τμήμα IV-β) δεν συμφώνησε με την έκδοση επικυρωτικής απόφασης του Νομάρχη, μεταξύ άλλων, επειδή -όπως αναφέρεται στο έγγραφο 187.2/417/84 που απηύθυνε στην Οικονομική Εφορία Χανίων- έπρεπε να τεθεί παλαιός αιγιαλός και της επέστρεψε την υπόθεση για να γίνουν οι υποδεικνυόμενες διορθώσεις.

3. Σε συμμόρφωση προς το υπόψη έγγραφο του ΓΕΝ καθορίσθηκαν τα όρια παλαιού αιγιαλού, διορθώθηκε η από 16.9.1983 έκθεση της Επιτροπής καθορισμού των ορίων του αιγιαλού, ώστε να διαλαμβάνει και περί οριογραμμής παλαιού αιγιαλού και ο φάκελος διαβιβάσθηκε εκ νέου με το έγγραφο 16236/15.10.1984 του Οικονομικού Εφόρου Χανίων στο ΓΕΝ, το οποίο διατύπωσε τη σύμφωνη γνώμη του με το έγγραφο 187.2./694/84, με συνέπεια να εκδοθεί εν τέλει η προαναφερθείσα, από 12.12.1984 απόφαση του Νομάρχη Χανίων. Ας σημειωθεί ότι κατά τον καθορισμό του παλαιού αιγιαλού στην Αγία Κυριακή δεν ενημερώθηκαν στο πλαίσιο της σχετικής διοικητικής διαδικασίας οι ιδιοκτήτες των ακινήτων (Ταμπακαριών) που περιελήφθησαν εντός της οριογραμμής του (βλ. παρακάτω II3).

4. Ως ιδιοκτήτες, κατά πλήρη κυριότητα, ακινήτων κειμένων εντός των καθοριζόμενων με την ως άνω νομαρχιακή απόφαση ορίων παλαιού αιγιαλού, υποβάλουμε ήδη ενώπιόν Σας την παρούσα αίτηση, με την οποία επιδιώκουμε την ανάκληση της προαναφερθείσας νομαρχιακής απόφασης κατά το μέρος της με το οποίο καθορίζεται οριογραμμή παλαιού αιγιαλού και τον επανακαθορισμό των ορίων αιγιαλού και παραλίας στη θέση Βυρσοδεψεία Αγίας Κυριακής Χανίων χωρίς τον καθορισμό οριογραμμής παλαιού αιγιαλού.

Για τον σκοπό αυτό επικαλούμαστε τα ακόλουθα:

II

Οί εφαρμοστέες διατάξεις και η ερμηνεία τους από το ΣτΕ

1. Σύμφωνα με το άρθρο 5 παρ. 9 του ν. 2971/2001 (Α' 285), «Σε περίπτωση εσφαλμένου καθορισμού της οριογραμμής του αιγιαλού ή του παλαιού αιγιαλού ή της παραλίας επιτρέπεται ο επανακαθορισμός κατά τη διαδικασία του παρόντος άρθρου. Η διαδικασία για τον επανακαθορισμό κινείται είτε αυτεπαγγέλτως από την Κτηματική Υπηρεσία είτε ύστερα από αίτηση κάθε ενδιαφερομένου και προσκόμιση στοιχείων που να αποδεικνύουν το σφάλμα του πρώτου καθορισμού...». Περαιτέρω, σύμφωνα με την παράγραφο 10 του ίδιου άρθρου, η διάταξη αυτή «έχει εφαρμογή και στις περιπτώσεις, κατά τις οποίες τα όρια του αιγιαλού, παλαιού αιγιαλού ή παραλίας έχουν καθορισθεί με βάση τον α.ν. 2344/1940».

Όπως έχει κριθεί από το Συμβούλιο της Επικρατείας, όταν ζητείται από ενδιαφερόμενο ο επανακαθορισμός, κατά το άρθρο 5 παρ. 9 του ν. 2971/2001, αιγιαλού, παλαιού αιγιαλού ή παραλίας, η Διοίκηση οφείλει να επιλαμβάνεται του αιτήματος, υπό την προϋπόθεση ότι ο ενδιαφερόμενος προσκομίζει κρίσιμα στοιχεία για την απόδειξη σφάλματος κατά τον αρχικό καθορισμό. Κατ' ακολουθίαν, η παράλειψη της Διοίκησης να αποφανθεί επί αιτήσεως επανακαθορισμού των ορίων αιγιαλού, παλαιού αιγιαλού ή παραλίας, συνοδευομένης από σχετικά στοιχεία, συνιστά παράλειψη οφειλόμενης ενέργειας, υποκείμενη σε αίτηση ακύρωσης, οι δε πράξεις, με τις οποίες η Διοίκηση απορρίπτει για οποιοδήποτε λόγο ή αρνείται να εξετάσει την αίτηση αυτή έχουν εκτελεστό χαρακτήρα (βλ. Σ.τ.Ε.1256/2018, 158/2017, 2245/2014 κ.ά.).

2. Η ανωτέρω απόφαση του Νομάρχη Χανίων εκδόθηκε κατ' εφαρμογή του τότε ισχύοντος α.ν. 2344/1940 «Περί αιγιαλού και παραλίας» (Α' 154), ο οποίος καταργήθηκε με το άρθρο 34 παρ. 3 του προαναφερθέντος ν. 2971/2001.

Κατά το άρθρο 1 του αναγκαστικού αυτού νόμου, «Ο αιγιαλός, ήτοι η περιστοιχούσα την θάλασσαν χερσαία ζώνη, η βρεχομένη από τας μεγίστας πλην συνήθεις αναβάσεις των κυμάτων, είναι κτήμα κοινόχρηστον, ανήκει ως τοιούτον εις το Δημόσιον και προστατεύεται

και διαχειρίζεται υπ' αυτού», ενώ στα επόμενα άρθρα 2 και 3 προβλέπεται η διαδικασία καθορισμού της οριογραμμής του αιγιαλού. Ειδικότερα, στο άρθρο 2 παρ. 1 και 2 [όπως η παράγραφος 2 αντικαταστάθηκε με το άρθρο 20 παρ. 1 του ν. 719/1977 (Α' 301)], ορίζεται ότι ο καθορισμός της οριογραμμής του αιγιαλού γίνεται από ειδική προς τούτο Επιτροπή επί τοπογραφικού και υψομετρικού διαγράμματος, με τη χάραξη ερυθράς γραμμής, στο δε άρθρο 3 παρ. 1 ότι η έκθεση της οικείας Επιτροπής, μετά του σχετικού διαγράμματος, «επικυρούμενα υπό του Υπουργού των Οικονομικών κατόπιν συμφώνου γνωμοδότησεως του ΓΕΝ [Γενικού Επιτελείου Ναυτικού], συντάσσονται εις τριπλούν...». Στο άρθρο 5 του ιδίου α.ν. [όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 23 παρ. 5 του ν. 1337/1983 (Α' 33)] ορίζεται, περαιτέρω, ότι όπου ο αιγιαλός, λόγω της φύσης της συνεχόμενης ξηράς, δεν δύναται να εξυπηρετήσει την επικοινωνία της θάλασσας με την ξηρά και της ξηράς με τη θάλασσα, επιτρέπεται η διαπλάτυνσή του με την προσθήκη σ' αυτόν λωρίδας γης, πλάτους έως 50 μέτρων, από την παρακείμενη ξηρά, μη δυναμένης να οικοδομηθεί, η οποία καλείται παραλία. Στο επόμενο άρθρο 6 ορίζεται ότι η οριογραμμή της παραλίας καθορίζεται από την ανωτέρω Επιτροπή επί διαγράμματος, με τη χάραξη κίτρινης γραμμής (παρ. 1), ότι η δημιουργία παραλίας «γίνεται δι' αποφάσεως του Υπουργού Οικονομικών, επικυρώσεως ... την έκθεσιν της Επιτροπής μετά του διαγράμματος», ότι «[α]πό της δημοσιεύσεως δια της Εφημερίδος της Κυβερνήσεως της ανωτέρω αποφάσεως, μετά της εκθέσεως και του διαγράμματος, θεωρείται οριστικώς καθορισθείσα η παραλία» (παρ. 2, όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 13 του ν. 1078/1980, Α' 238) και ότι τα επί των ακινήτων της παραλίας «εμπράγματα δικαιώματα ιδιωτών ή νομικών προσώπων ιδιωτικού δικαίου αποζημιούνται υπό του Δημοσίου κατά τας εκάστοτε κειμένας διατάξεις περί αποζημιώσεως απαλλοτριουμένων ακινήτων λόγω δημοσίας ανάγκης ή κοινής ωφελείας» (παρ. 3). Κατά το άρθρο 7 παρ. 1 δε, «ο αιγιαλός και η παραλία, εκτός του κυρίου και αρχικού αυτών προορισμού ... δύνανται να χρησιμεύσωσι και δι' άλλους σκοπούς, οίον συγκοινωνίας, εξωραϊστικούς, και λοιπούς κοινωφελείς σκοπούς, ως

καὶ δι' εκμετάλλευσιν προς το συμφέρον του Δημοσίου...».

3. Εξ άλλου, στην παρ. 3 του άρθρου 2 του α.ν. 2344/1940 ορίζεται ότι, «Εἰς περίπτωσιν, καθ' ἣν ἐνεκα προσχώσεων ἢ άλλων αἰτίων εἶναι ἐμφανές, ὅτι, καθ' ὃν χρόνον ἐνεργεῖται ὁ καθορισμός, ὁ αἰγιαλός εἶναι διάφορος τοῦ εἰς τὸ παρελθόν τοιούτου ἐκ μαρτυρικών δε καταθέσεων μαρτύρων ἐξεταζομένων ἐνόρκως ὑπὸ τῆς Επιτροπῆς ἢ ἐκ διαφόρων άλλων ἐνδείξεων δύναται νὰ καθορισθῇ ἡ παλαιὰ θέσις τοῦ αἰγιαλοῦ, ἡ ὑφίσταμένη μέχρι μεν τοῦ ἐτους 1884, ἐὰν ὑφίστανται κατοχαὶ ἰδιωτῶν, καὶ πρότερον δε, ἐὰν δὲν ὑφίστανται τοιαῦται, ἡ Επιτροπὴ προβαίνει εἰς τὸν καθορισμόν τοῦ παλαιοῦ αἰγιαλοῦ, χαρασσομένης ἐπὶ τοῦ διαγράμματος κύανῆς γραμμῆς».

Ὅπως ἔχει κριθεῖ ἀπὸ τὸ Συμβούλιο τῆς Ἐπικρατείας, κατὰ τὴν ἐννοία τῶν διατάξεων αὐτῶν καθιερώνεται διοικητικὴ διαδικασία ὁριοθέτησης τῆς δημόσιας κτήσης, ποὺ προκύπτει ἀπὸ τὴν μετατόπιση τῆς ακτογραμμῆς πρὸς τὴν θάλασσα. Ἐτσι, ὅταν κατὰ τὸν καθορισμό τῶν ὁρίων τοῦ σημερινοῦ αἰγιαλοῦ εἶναι φανερὴ, λόγω γεωφυσικῶν φαινομένων ἢ διεργασιῶν, ὅπως εἶναι οἱ προσχώσεις, ἢ άλλων αἰτίων, ἡ δημιουργία νέας χερσαίας ζώνης με παράλληλη βαθμιαία υποχώρηση τῆς θάλασσας, ἡ οἰκεία ἐπιτροπὴ προβαίνει, ἐπὶ τῇ βάσει καταθέσεων ἐνόρκως ἐξεταζομένων μαρτύρων ἢ άλλων ἐνδείξεων, στὸν καθορισμό τῆς ὁριογραμμῆς τοῦ παλαιοῦ αἰγιαλοῦ. Λόγω τῆς φύσεώς τοῦ το μῆμα αὐτὸ τῆς ξηρᾶς, ὡς ἀνεπίδεκτο κτήσεως ἰδιωτικῶν δικαιωμάτων ὅταν καταλαμβάνοταν ἀπὸ τῆς ἀναβάσεις τῶν χειμέριων κυμάτων, μετὰ τὴν επέκταση τῶν ὁρίων τῆς ακτογραμμῆς πρὸς τὴν θάλασσα ἀποτελεῖ τμήμα τῆς δημόσιας κτήσης. Ἐν ὅψει δε τοῦτου ἡ ὡς ἄνω διαδικασία μπορεῖ κατ' ἀρχὴν νὰ ἀναχθεῖ σε ὁποιοδήποτε χρονικὸ σημεῖο κατὰ τὸ παρελθόν. Ὁ νομοθέτης ὁμως, σταθμίζοντας τῆς ἐπιπτώσεις τοῦ ὡς ἄνω καθορισμοῦ σε διακατοχικὲς καταστάσεις ποὺ δημιουργήθηκαν στὸ παρελθόν θέσπισε ἕνα χρονικὸ ὅριο μέχρι τοῦ ὁποῖοῦ μπορεῖ νὰ ἀνατρέξει ἡ διαπίστωση αὐτή. Εἰδικότερα, ὅταν πρὶν ἀπὸ τὸ ἐτος 1884 ὑπάρχουν κατοχὲς ἰδιωτῶν στὴν ἑκταση μετὰξὺ τοῦ σημερινοῦ καὶ τοῦ παλαιοῦ αἰγιαλοῦ, ἡ Επιτροπὴ μπορεῖ νὰ ἀναχθεῖ μόνο μέχρι τοῦ χρόνου αὐτοῦ γιὰ νὰ διαπιστώσει τὴν θέση καὶ τὰ ὅρια τοῦ παλαιοῦ αἰγιαλοῦ. Ἡ κρίση τῆς Διοίκησης γιὰ τὸν χρόνο διαμόρφωσης τοῦ παλαιοῦ αἰγιαλοῦ πρέπει νὰ στηρίζεται, σε ἐνδείξεις

τεκμηριωμένες επιστημονικά ή σε μαρτυρικές καταθέσεις (πρβλ. Σ.Τ.Ε. 158/2017, 2539/2000, 2952/1998, 1185/1996, 3937/1995 κ.ά).

4. Στο άρθρο 1 του ν. 2971/2001 «Αιγιαλός, παραλία και άλλες διατάξεις», (Α' 285), ορίζεται ότι «1. "Αιγιαλός" είναι η ζώνη της ξηράς, που βρέχεται από τη θάλασσα από τις μεγαλύτερες και συνήθεις αναβάσεις των κυμάτων της. 2. "Παραλία" είναι η ζώνη ξηράς που προστίθεται στον αιγιαλό, καθορίζεται δε σε πλάτος μέχρι και πενήντα (50) μέτρα από την οριογραμμή του αιγιαλού, προς εξυπηρέτηση της επικοινωνίας της ξηράς με τη θάλασσα και αντίστροφα. 3. "Παλαιός αιγιαλός" είναι η ζώνη της ξηράς, που προέκυψε από τη μετακίνηση της ακτογραμμής προς τη θάλασσα, οφείλεται σε φυσικές προσχώσεις ή τεχνικά έργα και προσδιορίζεται από τη νέα γραμμή αιγιαλού και το όριο του παλαιότερου υφιστάμενου αιγιαλού [...].». Εξάλλου, στο άρθρο 5 του ίδιου νόμου προβλέπεται ότι: «1. Εκτός της δυνατότητας της αυτεπάγγελτης κίνησης της διαδικασίας, όποιος ενδιαφέρεται για τον καθορισμό αιγιαλού και παραλίας, απευθύνεται στην αρμόδια Κτηματική Υπηρεσία, η οποία μέσα σε πέντε (5) ημέρες από την υποβολή σχετικής αίτησης ενημερώνει τον ενδιαφερόμενο αν έχει ήδη γίνει καθορισμός. Σε περίπτωση, που δεν έχει γίνει ο καθορισμός αιγιαλού και παραλίας, ο ενδιαφερόμενος δύναται να υποβάλει στην Κτηματική Υπηρεσία αίτηση καθορισμού και τοπογραφικό διάγραμμα σύμφωνα με τις προδιαγραφές του άρθρου 4. 2. Αν το διάγραμμα έχει συνταχθεί από ιδιώτη μηχανικό, η Κτηματική Υπηρεσία μεριμνά για τον έλεγχο και τη θεώρησή του εντός μηνός από την υποβολή του και στη συνέχεια το θέμα εισάγεται ενώπιον της Επιτροπής στην πρώτη τακτική συνεδρίασή της. 3. Η Επιτροπή καθορίζει τις οριογραμμές του αιγιαλού, της παραλίας και του παλαιού αιγιαλού εντός μηνός από την εισαγωγή της υπόθεσης σε αυτήν και συντάσσει σχετική έκθεση ... 4. Δεν μπορούν να περιληφθούν οικίες ή κτίσματα εντός της ζώνης του αιγιαλού, του οποίου για πρώτη φορά χαράσσεται η οριογραμμή, εφόσον έχει γίνει διάβρωση της ακτής πριν από τη χάραξη και τα κτίσματα είχαν ανεγερθεί πριν από τη διάβρωση και εκτός του τμήματος μέχρι του οποίου έφθανε άλλοτε η θάλασσα κατά τις μεγαλύτερες αλλά συνήθεις αναβάσεις των κυμάτων της. Τα κτίσματα αυτά δύναται να απαλλοτριώνονται σύμφωνα με το άρθρο 7 του νόμου αυτού. 5. Η έκθεση και το διάγραμμα

επικυρώνονται, κατόπιν σύμφωνης γνώμης του Γενικού Επιτελείου Ναυτικού (Γ.Ε.Ν.), με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών και δημοσιεύονται μαζί με την επικυρωτική αυτή απόφαση στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως. Η παραπάνω σύμφωνη γνώμη του Γ.Ε.Ν. διατυπώνεται το αργότερο εντός προθεσμίας τριών (3) μηνών ... 9. Σε περίπτωση εσφαλμένου καθορισμού της οριογραμμής του αιγιαλού ή του παλαιού αιγιαλού ή της παραλίας επιτρέπεται ο επανακαθορισμός κατά τη διαδικασία του παρόντος άρθρου. Η διαδικασία για τον επανακαθορισμό κινείται είτε αυτεπαγγέλτως από την Κτηματική Υπηρεσία είτε ύστερα από αίτηση κάθε ενδιαφερομένου και προσκόμιση στοιχείων που να αποδεικνύουν το σφάλμα του πρώτου καθορισμού. Ο επανακαθορισμός της παραλίας, εφόσον συνεπάγεται μείωση της ζώνης της παραλίας που είχε αρχικώς καθορισθεί, επιτρέπεται μόνον αν δεν έχει συντελεσθεί η σχετική αναγκαστική απαλλοτρίωση. 10. Η προηγούμενη παράγραφος έχει εφαρμογή και στις περιπτώσεις κατά τις οποίες τα όρια αιγιαλού, παλαιού αιγιαλού ή παραλίας έχουν καθορισθεί με βάση τον α.ν. 2344/1940».

Κατά την έννοια των παραπάνω διατάξεων, όπως έχουν ερμηνευθεί με την πάγια νομολογία του Συμβουλίου της Επικρατείας (βλ. και παραπάνω 1), εφόσον ζητείται από ενδιαφερόμενο ο επανακαθορισμός αιγιαλού, παλαιού αιγιαλού ή παραλίας, που έχουν καθορισθεί κατά το παρελθόν εσφαλμένως, κατά την άποψή του, η Διοίκηση οφείλει να επιλαμβάνεται του αιτήματος, υπό την προϋπόθεση ότι ο ενδιαφερόμενος προσκομίζει συγκεκριμένα κρίσιμα στοιχεία για την απόδειξη σφάλματος κατά τον αρχικό καθορισμό (πρβλ. ΣτΕ 1257/2018, 4807/2013, 4608/2011, 457/2009).

5. Περαιτέρω, στο άρθρο 6 του ίδιου νόμου ορίζεται ότι «Η Επιτροπή αναζητά και συνεκτιμά όλα τα απαιτούμενα για την ακριβή οριοθέτηση του παλαιού αιγιαλού στοιχεία, τα οποία και παραθέτει στην έκθεσή της, ιδίως φυσικές ενδείξεις (όπως το αμμώδες, ελώδες ή βαλτώδες εκτάσεων συνεχόμενων του αιγιαλού), αεροφωτογραφίες, χάρτες και διαγράμματα διαφόρων ετών, γεωλογικές μελέτες». Επίσης, στο άρθρο 9 του ίδιου ως άνω νόμου ορίζεται ότι «1. Η Επιτροπή για τη χάραξη της οριογραμμής του αιγιαλού και της παραλίας λαμβάνει υπόψη της ύστερα από αυτοψία τις φυσικές και λοιπές ενδείξεις, που επηρεάζουν

το πλάτος του αιγιαλού και της παραλίας και ενδεικτικά: α) τη γεωμορφολογία του εδάφους, αναφορικά με κατηγορίες υψηλών και χαμηλών ακτών, τη σύστασή του, καθώς και το φυσικό όριο βλάστησης, β) την ύπαρξη, τα όρια και το είδος των παράκτιων φυσικών πόρων, γ) τα πορίσματα από την εκτίμηση των μετεωρολογικών στοιχείων της περιοχής, δ) τη μορφολογία του πυθμένα, ε) τον τομέα ανάπτυξης κυματισμού σε σχέση με το μέτωπο της ακτής, στ) την ύπαρξη τεχνικών έργων στην περιοχή, που νομίμως υφίστανται, ζ) τις τυχόν εγκεκριμένες χωροταξικές κατευθύνσεις και χρήσεις γης που επηρεάζουν την παράκτια ζώνη, η) την ύπαρξη δημόσιων κτημάτων κάθε κατηγορίας που βρίσκονται σε άμεση γειτνίαση με την παράκτια ζώνη, θ) τυχόν υφιστάμενο Κτηματολόγιο και ι) την ύπαρξη ευπαθών οικοσυστημάτων και προστατευόμενων περιοχών. 2. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων καθορίζονται οι προδιαγραφές και λοιπές λεπτομέρειες για την εφαρμογή του παρόντος άρθρου».

6. Κατ' εξουσιοδότηση της ως άνω παραγράφου 2 του άρθρου 9 του ν. 2971/2001 εκδόθηκε η 1089532π.ε./8205π.ε./B0010/2005 κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομίας και Οικονομικών και Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων (Β' 595), με τις διατάξεις της οποίας εξειδικεύθηκαν τα στοιχεία που συνεκτιμά η αρμόδια επιτροπή κατά τον καθορισμό των ορίων του αιγιαλού και της παραλίας. Σύμφωνα με την εν λόγω κ.υ.α. «Τα στοιχεία που λαμβάνει υπόψη της η Επιτροπή προκειμένου να προβεί στη χάραξη των οριογραμμών αιγιαλού και παραλίας εξειδικεύονται ... ως εξής: Άρθρο 1. Η γεωμορφολογία του εδάφους. 1. Στην έννοια της γεωμορφολογίας του εδάφους εντάσσονται οι κατηγορίες υψηλών και χαμηλών ακτών, η εδαφική σύσταση της ακτής, η αποσάθρωσή της από την επίδραση του κυματισμού και το φυσικό όριο βλάστησης δενδρωδών, θαμνωδών και ποωδών παράκτιων φυτών. 2. Ακτές υψηλές (βραχώδη πρηνή με μεγάλες κλίσεις-μεγάλες υψομετρικές διαφορές) έχουν κατά κανόνα περιορισμένο εύρος αιγιαλού, αφού τα πρηνή αυτά περιορίζουν τη δράση του κυματισμού. Η οριογραμμή του αιγιαλού στις περιπτώσεις

αυτές χαράσσεται σε θέση με υψόμετρο ανάλογο το ύψους κύματος στη συγκεκριμένη περιοχή, λαμβανομένης υπόψη και της θραύσης του κυματισμού στην βραχώδη ακτή. Σε κατακόρυφα πρηνή η οριογραμμή του αιγιαλού χαράσσεται στη στέψη του πρηνούς προκειμένου να καθίσταται υλοποιήσιμη. 3. Ακτές χαμηλές (εδάφη με μικρές κλίσεις-μικρές υψομετρικές διαφορές) έχουν κατά κανόνα μεγάλο εύρος αιγιαλού, αφού για να εκτονωθεί η ενέργεια του κυματισμού το κύμα διανύει αρκετή απόσταση στην ξηρά. 4. Το φυσικό όριο βλάστησης κατά κανόνα αποτελεί σαφή ένδειξη του ορίου μέχρι του οποίου φθάνουν οι μέγιστες συνήθεις αναβάσεις του κυματισμού και αποτελεί κατά τεκμήριο την φυσική θέση της οριογραμμής του αιγιαλού. Τούτο γιατί η συνήθης φυσική βλάστηση δεν αναπτύσσεται σε περιοχές που επηρεάζονται άμεσα από το νερό της θάλασσας. Άρθρο 2. Τα μετεωρολογικά στοιχεία της περιοχής. 1. Η εκτίμηση των μετεωρολογικών στοιχείων της περιοχής αποτελεί ένα από τα βασικά στοιχεία για τον υπολογισμό του κυματικού πεδίου που προσπίπτει στην ακτή και διαμορφώνει το όριο του αιγιαλού. Περιοχές που προσβάλλονται από διευθύνσεις ανέμων μεγάλης έντασης παρουσιάζουν μεγάλο εύρος αιγιαλού σε συνάρτηση πάντοτε με την γεωμορφολογία της συγκεκριμένης ακτής. Περιοχές προστατευμένες από σφοδρούς ανέμους αναμένεται να παρουσιάζουν μικρότερο γενικά εύρος αιγιαλού. 2. ... Άρθρο 3 Τα κυματικά στοιχεία της περιοχής. 1. Ο υπολογισμός του κυματικού πεδίου της ακτής βασίζεται στη μέγιστη ένταση των επικρατούντων ανέμων που την προσβάλλουν, το ανάπτυσμα της θαλάσσιας έκτασης έμπροσθεν της ακτογραμμής και τη μορφολογία του βυθού στην παράκτια ζώνη. 2. ... Άρθρο 4 Η ύπαρξη τεχνικών έργων που νομίμως υφίστανται. 1. Ένα τεχνικό έργο επηρεάζει κατά κανόνα το κυματικό πεδίο και κατ' επέκταση την ανάβαση του κυματισμού. Επίσης διαμορφώνει άμεσα ή έμμεσα την ακτή και περαιτέρω τη ζώνη του αιγιαλού. 2. Για να ληφθεί υπόψη το τεχνικό έργο από την επιτροπή του άρθρου 3 του ν. 2971/2001, θα πρέπει αυτό να είναι νόμιμο. Στη περίπτωση αυτή ο αιγιαλός χαράσσεται στη νέα διαμορφωμένη κατάσταση της ακτής. 3. Στη περίπτωση που το έργο είναι παράνομο, αυτό δεν λαμβάνεται

υπόψη κατά τον καθορισμό του αιγιαλού και ο αιγιαλός καθορίζεται στο αρχικό φυσικό του όριο που είναι δυνατό να αναγνωρισθεί ή που προκύπτει από άλλα στοιχεία. Άρθρο 5 Στοιχεία καθορισμού ζώνης παραλίας. 1. Η ύπαρξη, τα όρια και το είδος των παράκτιων φυσικών πόρων, οι τυχόν εγκεκριμένες χωροταξικές κατευθύνσεις και χρήσεις γης ... και η ύπαρξη ευπαθών οικοσυστημάτων και προστατευόμενων περιοχών αποτελούν στοιχεία που λαμβάνει υπόψη της η επιτροπή ... προκειμένου να καθορίσει την οριογραμμή και κατ' επέκταση τη ζώνη παραλίας. Η επιτροπή αξιολογεί τα στοιχεία αυτά ενόψει των σκοπών που εξυπηρετούνται με τη δημιουργία της ζώνης παραλίας...».

Όπως έχει επίσης παγίως κριθεί από το Συμβούλιο της Επικρατείας, με τις ανωτέρω διατάξεις του α.ν. 2344/1940 και τις αντίστοιχες διατάξεις του ν. 2971/2001 θεσπίζεται διοικητική διαδικασία για τον καθορισμό της οριογραμμής του αιγιαλού ως φυσικού φαινομένου, δηλαδή της μέγιστης αλλά συνήθους ανάβασης των χειμερίων κυμάτων σε δεδομένη χερσαία ζώνη. Η διαπίστωση αυτή μπορεί να γίνει με οποιοδήποτε πρόσφορο, κατά τα δεδομένα της κοινής ή της επιστημονικής πείρας, μέσο, όπως είναι και η αυτοψία των μελών της οικείας επιτροπής καθορισμού ορίων, εφόσον αυτή διενεργείται στον κατάλληλο χρόνο (πρβλ. ΣτΕ 2057/2014, 4807/2013, 5516/2012, 4513/2009, 4479/2009, 3615/2007 7μ., 1508/2003). Περαιτέρω, κατά τις ως άνω διατάξεις του άρθρου 5 παρ. 9 του ν. 2971/2001, όταν αποδεικνύεται ότι εχώρησε εσφαλμένος καθορισμός της οριογραμμής αιγιαλού, παραλίας και παλαιού αιγιαλού, ανακύπτει περίπτωση επανακαθορισμού της οριογραμμής αυτής, είτε αυτεπαγγέλτως είτε κατόπιν αίτησης ενδιαφερομένου, ο οποίος οφείλει να τεκμηριώνει το αίτημά του. Η σχετική ουσιαστική και τεχνική εκτίμηση ανατίθεται στην προβλεπόμενη στο άρθρο 3 του ίδιου νόμου Επιτροπή, η οποία λαμβάνει υπ' όψιν τα οριζόμενα στο άρθρο 9 αυτού στοιχεία, δυνάμενη να ενεργήσει και αυτοψία για τη διαμόρφωση της κρίσης της (πρβλ. Σ.τ.Ε. 3380/2015, 4552/2014, 2057/2014, 1229/2014, 3906/2012, 2402/2009).

Στην εξεταζόμενη περίπτωση, όλοι οι αιτούντες είμαστε ιδιοκτήτες ακινήτων στα Ταμπκαριά Αγίας Κυριακής, τα οποία ακίνητα έχουν περιληφθεί στον παλαιό αιγιαλό που καθορίσθηκε εσφαλμένως, κατά πλάνη περί τα πράγματα και χωρίς νόμιμη αιτιολογία με την απόφαση του Νομάρχη Χανίων του έτους 1984. Τα στοιχεία μας ως ιδιοκτητών ακινήτων στην επίμαχη περιοχή περιλαμβάνονται στα Παραρτήματα II, III που επισυνάπτονται στο παρόν ως αναπόσπαστο τμήμα του.

Για την τεκμηρίωση του γενόμενου εν προκειμένω εσφαλμένου καθορισμού παλαιού αιγιαλού, επικαλούμαστε την από Μάρτιο 2018 Ερευνητική Μελέτη που εκπονήθηκε από Ερευνητική Ομάδα του Εθνικού Μετσόβιου Πολυτεχνείου και του Εθνικού και Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών, η οποία εκπονήθηκε κατ' εφαρμογή των κριτηρίων που έθεσε η προαναφερθείσα ΥΑ του 2005 και καταλήγει στα εξής κατ' αντιγραφή συμπεράσματα:

«

ΕΡΕΥΝΗΤΙΚΗ ΟΜΑΔΑ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΩΝ Ε.Μ.Π. & Ε.Κ.Π.Α.:

ΕΘΝΙΚΟ ΜΕΤΣΟΒΙΟ ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ

ΕΘΝΙΚΟ & ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΚΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

ΕΡΕΥΝΗΤΙΚΟ ΕΡΓΟ:

ΜΕΘΟΔΟΛΟΓΙΑ ΓΙΑ ΤΟΝ ΚΑΘΟΡΙΣΜΟ ΑΙΓΙΑΛΟΥ & ΠΑΛΑΙΟΥ ΑΙΓΙΑΛΟΥ

Case Studie:

ΧΑΝΙΑ-ΧΑΛΕΠΑ:ΤΑΜΠΑΚΑΡΙΑ [Θέσεις «ΑΓΙΑ ΚΥΡΙΑΚΗ» & «ΒΙΒΙΛΑΚΗ»]

ΑΘΗΝΑ, ΜΑΡΤΙΟΣ-2018

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ ΕΡΕΥΝΗΤΙΚΗΣ ΜΕΛΕΤΗΣ

6) ΧΡΗΣΗ ΣΤΟΙΧΕΙΩΝ ΚΑΙ ΕΡΓΑΣΙΕΣ ΠΟΥ ΕΚΤΕΛΕΣΤΗΚΑΝ

Για την εκπόνηση της μελέτης χρησιμοποιήθηκαν τα εξής στοιχεία:

1. Γεωλογικός χάρτης της Ελλάδας κλίμακας 1:50.000 φύλλο «Χανιά» (ΙΓΜΕ).
2. Γεωτεκτονικός χάρτης της Ελλάδας κλίμακας 1:500.000 (ΙΓΜΕ).
3. Σεισμοτεκτονικός χάρτης της Ελλάδας κλίμακας 1:500.000.
4. Αεροφωτογραφίες της Γεωγραφικής Υπηρεσίας
5. Ψηφιακές δορυφορικές εικόνες της Google Earth
6. Αεροφωτογραφίες Drone

→ Οι εργασίες που εκτελέστηκαν για τη σύνταξη της παρούσας γεωλογικής μελέτης είναι οι ακόλουθες:

- Συλλογή, ανάλυση, επεξεργασία και σύνθεση όλων των διαθέσιμων στοιχείων και βιβλιογραφικών δεδομένων για την περιοχή μελέτης, μέχρι σήμερα.
- Ανάλυση του ανάγλυφου της περιοχής ενδιαφέροντος,
- Εξέταση των χαρακτηριστικών των γεωλογικών σχηματισμών, εξέταση της υδρογεωλογικής τους συμπεριφοράς καθώς επίσης και του γενικού τεκτονικού καθεστώτος της περιοχής,
- Περιγραφή του σεισμικού καθεστώτος της περιοχής μελέτης,
- Διάνοιξη ερευνητικών εκσκαφών,
- Φωτογράφιση των δειγμάτων των εκσκαφών που διανοίχτηκαν,
- Φωτογραφική αποτύπωση και μακροσκοπική περιγραφή των ιζημάτων που αναγνωρίστηκαν στις εκσκαφές,
- Ιζηματολογική περιγραφή των ιζημάτων της εκσκαφής,
- Εξέταση στο μικροσκόπιο των ιζημάτων και των απολιθωμάτων που βρέθηκαν εντός των γεωλογικών σχηματισμών στα δείγματα που πάρθηκαν,
- Μικροπαλαιοντολογική–Στρωματογραφική ανάλυση των ιζημάτων των εκσκαφών,
- Ανάλυση των ακτολίθων (beach-rocks),
- Ραδιοχρονολόγηση σε απολιθώματα που βρέθηκαν εντός των υλικών των διανοιχθέντων εκσκαφών σε διαπιστευμένο εργαστήριο,
- Απεικόνιση των ορίων αιγιαλού και παλαιού αιγιαλού σε δορυφορικούς χάρτες,

- Παρουσίαση χάρτη κλίμακας 1:500.

I. ΤΑΜΠΑΚΑΡΙΑ (ΑΓΙΑ ΚΥΡΙΑΚΗ)

I.1. ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΗ ΜΕΛΕΤΗ ΤΩΝ Α/Φ.

Η μελέτη των Α/Φ συνήθως μας δίδει μια σαφή εικόνα για την γεωμορφολογική κατάσταση μιας περιοχής και την ενδεχόμενη πρόσφατη εξέλιξη της. Για το σκοπό αυτό μελετήσαμε τις Α/Φ που προμηθευτήκαμε από τη Γεωγραφική Υπηρεσία Στρατού (Γ.Υ.Σ.) διαφόρων χρονολογικών περιόδων, αρχής γενομένης από το 1945, που είναι και οι παλαιότερες διαθέσιμες από τη Γ.Υ.Σ.

Η ακτογραμμή του 1945 σχεδιάστηκε στην αεροφωτογραφία του 1945 που έχουν σημειωθεί οι βράχοι σε απόσταση από την ξηρά, όπου είναι και θέσεις θραύσης των κυμάτων.

Στην αεροφωτογραφία του 1965 έχει αποτυπωθεί η ακτογραμμή όπου δεν διακρίνονται μεταβολές με αυτή του 1945.

Στην αεροφωτογραφία όμως του 1978 παρουσιάζεται σημαντική μεταβολή στην ακτογραμμή νότια και ανατολικά του μικρού λιμανιού της Αγ. Κυριακής λόγω ανθρωπογενούς παρέμβασης.

Η σημερινή ακτογραμμή σχεδιάστηκε στην ορθοανηγμένη δορυφορική εικόνα από το Google Earth.

Η συγκριτική παρατήρηση των αεροφωτογραφιών, της δορυφορικής εικόνας και η επιτόπου χαρτογράφηση έδωσε τα ακόλουθα συμπεράσματα:

- 6) Κατά την περίοδο από το 1945 έως σήμερα παρατηρείται μια σταθερότητα σε όλο το τμήμα της ακτογραμμής στην περιοχή μελέτης με αξιοσημείωτες όμως τοπικές μεταβολές λόγω ανθρωπογενών παρεμβάσεων. Η σημαντικότερη παρέμβαση είναι αυτή της κατασκευής του μικρού λιμένος της Αγίας Κυριακής όπου η θάλασσα απέθεσε εσωτερικά του λιμένος και νοτιοανατολικά αυτού χαρακτηριστικές αμμώδεις αποθέσεις ακτής, όπου ο συνδυασμός με τα φερτά υλικά του ρέματος που εκβάλλει στην συγκεκριμένη θέση

δημιούργησε προέλαση της χέρσου σε βάρος της θάλασσας έως και 40 μέτρα. Άρα ο παλαιός αιγιαλός στη θέση αυτή ταυτίζεται με τον αιγιαλό του 1945 που καθορίζεται από τη χάραξη της ακτογραμμής στην αεροφωτογραφία του 1945.

Σε όλη την υπόλοιπη περιοχή η εξέλιξη της ακτογραμμής, στην περιοχή μελέτης, κατά τη χρονική περίοδο 1945 – 2015 διαπιστώνουμε ότι γενικά παρατηρείται μια σταθερότητα αυτής με μικρομεταβολές που δεν ξεπερνούν το 2 έως 3 μέτρα. Πρέπει εδώ να επισημάνουμε ότι οι μικρομεταβολές που φτάνουν τα 2-3 μέτρα, μπορούν να οφείλονται στις συνθήκες κυματισμού που επικρατούσαν τις προηγούμενες ημέρες από τη λήψη των φωτογραφιών και μπορούν να έχουν αυτό το εύρος λόγω της μικρής κλίσης του πυθμένα.

Το γεγονός ότι σε όλες τις αεροφωτογραφίες (Α/Φ) που μελετήθηκαν από το 1945 έως σήμερα η εικόνα της μορφολογίας της υπό μελέτη περιοχής είναι σχεδόν αμετάβλητη δηλώνει ότι η παλαιογεωγραφική εξέλιξη στην περιοχή τουλάχιστον στο πρόσφατο παρελθόν και κυρίως για το διάστημα από το 1884 έως σήμερα παραμένει σχεδόν αμετάβλητη.

Κατά συνέπεια και ο παλαιός αιγιαλός, κατά το έτος 1884 δηλ. 133 χρόνια πριν από σήμερα παραμένει σχεδόν αμετάβλητος, και ταυτίζεται με τη γραμμή του σημερινού αιγιαλού, ενώ σε καμιά δε περίπτωση ο αιγιαλός του 1884 δεν δύναται να βρίσκεται ανάντη του σημερινού αιγιαλού αφού δεν το επιτρέπουν οι μεγάλες έως κατακόρυφες μορφολογικές κλίσεις της ακτής,

ΧΑΛΕΠΑ ΧΑΝΙΩΝ-ΤΑΜΠΑΚΑΡΙΑ
Θέση: ΑΓ.ΚΥΡΙΑΚΗ

Η εικόνα από DRONE (04.10.2017)

- Με πορτοκαλί χρώμα η σημερινή ακτογραμμή
- Με πράσινο χρώμα το όριο της μόνιμης φυσικής βλάστησης, που συμπίπτει με το όριο του αιγιαλού.

I.2. ΥΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΜΕΓΙΣΤΟΥ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΥ ΥΨΟΥΣ ΑΝΑΡΡΙΧΗΣΗΣ ΚΥΜΑΤΟΣ

Υπολογίσθηκαν :

→ το μέγιστο ύψος αναρρίχησης κύματος από το σημείο θραύσης (Fictitious Run Up) και είναι: **20,5 m** και συνεπώς το **Μέγιστο Ύψος Αναρρίχησης Κύματος** είναι : $h = 1,05 \text{ m}$

I.3. ΦΥΤΙΚΗ ΚΑΛΥΨΗ

Το όριο ανάπτυξης της φυσικής βλάστησης στην παράκτια ζώνη φτάνει μέχρι την οριογραμμή της μέγιστης ανάβασης του χειμέριου κύματος, συνεπώς ο σημερινός αιγιαλός δεν μπορεί να υπερβαίνει το όριο ανάπτυξης της βλάστησης

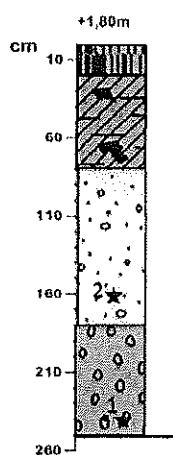
Ι.4. ΙΖΗΜΑΤΟΛΟΓΙΑ-ΣΤΡΩΜΑΤΟΓΡΑΦΙΑ-ΜΙΚΡΟΠΑΛΑΙΝΤΟΛΟΓΙΑ ΤΩΝ ΣΥΓΧΡΟΝΩΝ ΣΧΗΜΑΤΙΣΜΩΝ ΤΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ ΚΑΙ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ ΑΠΟΘΕΣΗΣ

ΜΑΚΡΟΣΚΟΠΙΚΗ ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΕΚΣΚΑΦΗΣ CHAN-1

Φωτογραφία
εκσκαφής

Λιθο-Στρωματογραφία
εκσκαφής

Υλικά διαμόρφωσης του χώρου (Μπάζα)

Υλικά προερχόμενα από το απόβλητο βυρσοδεφείων

Μεσόκοκκος έως αδρόκοκκος άμμος, καστονκίτρινου χρώματος με διάσπαρτες κροκάλες ποικίλης σύστασης.

Χερσαία καστονόχρωμα ιζήματα χειμάρρου προέλευσης με κροκάλες ποικίλης σύστασης.

★ Σημείο δειγματοληψίας

———— Υδροφόρος ορίζοντας

Στη συγκεκριμένη περιοχή δεν έχουμε πρόσφατες θαλάσσιες αποθέσεις, αντιθέτως σημαντική είναι η παρουσία παράκτιων αιολικών αποθέσεων που φέρουν μικρά κελύφη βενθονικών τρηματοφόρων. Πρόκειται για θαλάσσια μικροαπολιθώματα μικρού βάθους, τα οποία είναι μεταφερμένα από τα θαλάσσια ρεύματα στην ακτή. Τα μικροαπολιθώματα αυτά μεταφέρθηκαν με τη δράση των ανέμων εντός των θινών. Η ηλικία αυτών προσδιορίστηκε με ακρίβεια, με ραδιοχρονολόγηση C14 και είναι της τάξης των 4.280 ± 30 BP χρόνων.

Η μελέτη λοιπόν της εκσκαφής CHAN1 έδωσε ότι αρχικά έχουμε τις καστανέρυθρες χερσαίες αποθέσεις και ακολουθούν μικρού πάχους αιολικές αποθέσεις (θίνες περίπου 1m) 4.280 χρόνων και μετά ακολουθούν ιστορικές αποθέσεις απόβλητων βυρσοδεφείων.

Συμπερασματικά, ο παλαιός αιγιαλός (αιγιαλός του 1884) δεν έφτανε τη θέση εκσκαφής διότι τότε θα είχε διαβρώσει και καταστρέψει τις αιολικές αποθέσεις οι οποίες παραμένουν σταθερές εδώ και 4.280 χρόνια σταθερές και καλυπτόμενες από νεώτερες αλλά και ιστορικές αποθέσεις.

II. ΤΑΜΠΑΚΑΡΙΑ (ΒΙΒΙΛΑΚΗ)

II.1. ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΗ ΜΕΛΕΤΗ ΤΩΝ Α/Φ

Η ακτογραμμή του 1945 σχεδιάστηκε στην αεροφωτογραφία του 1945 στην οποία έχουν σημειωθεί οι βράχοι σε απόσταση από την ξηρά, όπου είναι και θέσεις θραύσης των κυμάτων.

Στην αεροφωτογραφία του 1965, έχει αποτυπωθεί η ακτογραμμή όπου δεν διακρίνονται μεταβολές με αυτή του 1945.

Επίσης η ακτογραμμή που έχει αποτυπωθεί στην αεροφωτογραφία του 1978 και στην ορθοανοιγμένη δορυφορική εικόνα Google Earth 2015 δεν παρουσιάζεται σημαντική μεταβολή.

Η συγκριτική παρατήρηση των αεροφωτογραφιών, της δορυφορικής εικόνας και η επιτόπου χαρτογράφηση έδωσε τα ακόλουθα συμπεράσματα:

Α) Κατά την περίοδο από το 1945 έως σήμερα παρατηρείται μια σταθερότητα σε όλο το τμήμα της ακτογραμμής στην περιοχή Βιβιλάκη με αξιοσημείωτες μικρές όμως τοπικές μεταβολές λόγω ανθρωπογενών παρεμβάσεων.

Σε όλη την υπόλοιπη περιοχή η εξέλιξη της ακτογραμμής, στην περιοχή μελέτης, κατά τη χρονική περίοδο 1945 – 2015 διαπιστώνουμε σταθερότητα αυτής με μικρομεταβολές που δεν ξεπερνούν το 1 έως 2 μέτρα. Πρέπει εδώ να επισημάνουμε ότι οι μικρομεταβολές που φτάνουν τα 1-2 μέτρα, μπορούν να οφείλονται στις συνθήκες κυματισμού που επικρατούσαν τις προηγούμενες ημέρες από τη λήψη των φωτογραφιών και μπορούν να έχουν αυτό το εύρος λόγω της πολύ μικρής κλίσης του πυθμένα.

Το γεγονός ότι σε όλες τις αεροφωτογραφίες (Α/Φ) που μελετήθηκαν από το 1945 έως σήμερα η εικόνα της μορφολογίας της υπό μελέτη περιοχής είναι

σχεδόν αμετά-βλητη δηλώνει ότι η παλαιογεωγραφική εξέλιξη στην περιοχή τουλάχιστον στο πρόσφατο παρελθόν και κυρίως για το διάστημα από το 1884 έως σήμερα παραμένει σχεδόν αμετάβλητη.

Κατά συνέπεια και ο παλαιός αιγιαλός, κατά το έτος 1884 δηλ. 133 χρόνια πριν από σήμερα παραμένει σχεδόν αμετάβλητος, και ταυτίζεται με τη γραμμή του σημερινού αιγιαλού.

Σε καμιά δε περίπτωση ο αιγιαλός του 1884 δεν μπορεί να βρίσκεται προς τα ανάντη του σημερινού αιγιαλού αφού δεν το επιτρέπουν οι μεγάλες έως κατακόρυφες μορφολογικές κλίσεις της ακτής, το μικρό βάθος και η μηδενική κλίση του πυθμένα και οι βράχοι θραύσης των κυμάτων που δημιουργούν προστασία της αβαθούς λεκάνης ηρεμίας που δημιουργείται

Οι ανωτέρω περιγραφείσες συνθήκες προϋπήρχαν μακράν του έτους 1884.

II.2. ΦΥΤΙΚΗ ΚΑΛΥΨΗ

Πάνω στις βραχονησίδες που δημιουργούν την προστατευμένη λεκάνη ηρεμίας, αναπτύσσεται μόνιμη βλάστηση σε υψόμετρο από 1,70 έως 2,70 που υποδηλώνει ότι τα χειμέρια κύματα κατά τη θραύση τους στη θέση των βραχονησίδων φτάνουν περί τα 2 μέτρα ύψος και εισερχόμενα στην προστατευμένη λεκάνη μειώνεται κατά πολύ το ύψος του κύματος φτάνοντας στην ακτογραμμή με ύψος δεκάδων εκατοστών και μέγιστο 1 μέτρο όπως έδειξαν οι παρατηρήσεις υπαίθρου.

III. ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

III.1 ΔΙΕΡΕΥΝΗΣΗ ΘΕΣΗΣ ΝΕΟΥ ΑΙΓΙΑΛΟΥ ΣΤΙΣ ΠΕΡΙΟΧΕΣ ΕΡΕΥΝΗΣ ΤΑΜΠΑΚΑΡΙΑ [Θέσεις «ΑΓΙΑ ΚΥΡΙΑΚΗ» & «ΒΙΒΙΛΑΚΗ»]

Συμφώνα με τον με την έννοια του νόμου Ν. 2971/19.12.2001 (ΦΕΚ 285 Α'), «Αιγιαλός είναι η ζώνη της ξηράς που βρέχεται από τη θάλασσα από τις μεγαλύτερες και συνήθεις αναβάσεις των κυμάτων της». Με βάση τις μέγιστες τιμές του κυματισμού στην περιοχή, τόσο στην περιοχή της Αγίας Κυριακής όσο και στην περιοχή Βιβιλάκη, μπορούν να φτάσουν έως το ύψος του 1m με δεδομένο ότι τα κύματα θραύονται σε ικανή απόσταση

από την ακτογραμμή πάνω στη συστοιχία των βράχων και βραχονησίδων. Άρα, η οριογραμμή του Αιγιαλού ορίζεται με βάση την ισοϋψή του 1m. Στις περιπτώσεις όπου υπάρχει φυσική βλάστηση το όριο του αιγιαλού θα πρέπει να ταυτίζεται με το ανώτερο όριο στο οποίο αυτή εμφανίζεται.

➔ Η θέση της οριογραμμής του αιγιαλού φαίνεται στις εικόνες των αεροφωτογραφιών και έχει αποτυπωθεί στο τοπογραφικό διάγραμμα που συνοδεύει την παρούσα εργασία.

III.2 ΔΙΕΡΕΥΝΗΣΗ ΥΠΑΡΞΗΣ ΠΑΛΑΙΟΥ ΑΙΓΙΑΛΟΥ

Όλα τα στοιχεία που συλλέχθηκαν ή παρήχθησαν κατά τη διάρκεια αυτής της μελέτης, χρησιμοποιήθηκαν για να διερευνηθεί η θέση του παλαιού αιγιαλού στην περιοχή Αγίας Κυριακής και Βιβιλάκη ανατολικά της πόλης των Χανίων και η θέση του νέου αιγιαλού όπως αυτοί ορίζονται σύμφωνα με την έννοια του νόμου Ν. 2971/19.12.2001 (ΦΕΚ 285 Α'). Συμφώνα με την απόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας «ο αιγιαλός δεν δημιουργείται με σχετική πράξη της Πολιτείας, αλλά προκύπτει από φυσικά φαινόμενα, δηλαδή τις μεγαλύτερες αλλά συνήθεις αναβάσεις των κυμάτων, η δε προβλεπόμενη στον νόμο διαδικασία καθορισμού των ορίων του δεν αποσκοπεί παρά στη διαπίστωση του πραγματικού αυτού γεγονότος». Με βάση αυτό τα συμπεράσματα της έρευνας αυτής συνοψίζονται ως εξής:

a. Κατά τις τελευταίες εκατονταετίες δεν υπήρξαν στην περιοχή μελέτης σημαντικές ανοδικές τεκτονικές κινήσεις, οι οποίες να έχουν προκαλέσει ισχυρή ανύψωση της χέρσου και προέλαση της ακτογραμμής προς τη θάλασσα, ώστε να υπάρχει αξιόλογη μετακίνηση του παλαιού αιγιαλού στο διάστημα αυτό.

b. Από τη συγκριτική μελέτη των αεροφωτογραφιών και δορυφορικών εικόνων (1945-2018) προκύπτει, με βεβαιότητα, ότι για το διάστημα των τελευταίων 73 χρόνων δεν υπάρχει φυσική προέλαση της ακτογραμμής της περιοχής μελέτης προς τη θάλασσα εκτός της θέσης που κατασκευάστηκε το λιμάνι στην Αγ. Κυριακή. Αντιθέτως, υπάρχει υποχώρηση της ακτογραμμής στην περιοχή της Αγίας Κυριακής.

c. Το όρυγμα που ανοίχτηκε στην Αγ. Κυριακή έφτασε σε βάθος 2,50m όπου

αφού έκοψε χερσαίες αποθέσεις συνάντησε υδροφόρο ορίζοντα γλυκού νερού. Τα χερσαία αυτά ιζήματα έχουν αποτεθεί πάνω στα θαλάσσια ιζήματα του Πλειοκαίνου, μέσω του υδρογραφικού δικτύου ή της δράσης των ανέμων στην περιοχή.

Όπως προαναφέρθηκε οι παράγοντες που κυρίως συμβάλλουν στη διαμόρφωση του αιγιαλού, παλαιού και νέου, είναι, α) οι μεταβολές της στάθμης της θάλασσας, β) οι μακροχρόνιες τεκτονικές κινήσεις λόγω ευστατισμού και οι τεκτονικές κινήσεις λόγω σεισμικής δράσης, γ) η αλληλεπίδραση ξηράς-θάλασσας και δ) οι ανθρώπινες παρεμβάσεις.

Στην περιοχή μελέτης παρατηρούμε ότι:

1) Οι μεταβολές της στάθμης της θάλασσας που οφείλονται σε κλιματικές συνθήκες δεν επηρεάζουν άμεσα τη θέση του παλαιού αιγιαλού από το έτος 1884 και μετά, διότι έλαβε τη σημερινή της θέση με μικρές αποκλίσεις πριν από 6.000 χρόνια.

2) Η τεκτονική δράση στην περιοχή, όπως αναφέρθηκε πιο πάνω, είναι έντονη από το Μειόκαινο μέχρι σήμερα. Η ευρύτερη περιοχή λόγω των τεκτονικών κινήσεων βρίσκεται σε ένα καθεστώς ανόδου που πιστοποιείται από την παρουσία μιας αναδυμένης ακτογραμμής κυρίως στη δυτική Κρήτη. Οι ανοδικές αυτές κινήσεις δεν φαίνεται να έχουν δράσει κατά το πρόσφατο παρελθόν, γεγονός που επιβεβαιώνεται από την απουσία καταγραφής ενός μεγάλου σεισμικού γεγονότος τα τελευταία 150 χρόνια, που να συνδέεται με απότομη μεταβολή στις ακτές. Οι μακροχρόνιες ευστατικές κινήσεις σύμφωνα με την υπάρχουσα βιβλιογραφία, έχουν σαν αποτέλεσμα την ανύψωση της περιοχής της μελέτης με ταχύτητα 2 χιλιοστά ανά έτος. Επομένως, κατά τα τελευταία 134 έτη υπήρξε άνοδος της περιοχής κατά 26 cm περίπου, μέγεθος που προφανώς ελάχιστα επηρέασε τη θέση του παλαιού αιγιαλού (ελάχιστα προς τα ανάντι του σημερινού αιγιαλού) λόγω ευστατισμού.

3) Όσον αφορά την αλληλεπίδραση ξηράς – θάλασσας στην υπό μελέτη περιοχή, φαίνεται ότι αυτή δεν παίζει σπουδαίο ρόλο στην διαμόρφωση του παλαιού αιγιαλού. Η δράση του κυματισμού και των ρευμάτων στην περιοχή αυτή εξ' αιτίας των ανέμων στους οποίους είναι εκτεθειμένη η περιοχή με την ταυτόχρονη διάβρωση των ακτών, φαίνεται ότι είναι σε ισορροπία με την ικανοποιητική προσφορά ιζημάτων από την ξηρά προς την θάλασσα. Ακόμη και στις εκβολές των χειμάρρων κατά μήκος των ακτών της περιοχής δεν

παρατηρείται καμία σημαντική απόθεση ιζημάτων και δημιουργία προσχώσεων με εξαίρεση στη θέση που είναι το λιμάνι της Αγ. Κυριακής.

4) Η ακριβής οριοθέτηση του παλαιού αιγιαλού στηρίζεται επιπρόσθετα στη χρονολόγηση κελυφών βενθονικών τρηματοφόρων (κυρίως αντιπροσώπων του γένους *Ammonia*), δείγματος που βρέθηκε ακριβώς πάνω των χερσαίων υλικών της εκσκαφής και εντός των αιολικών αποθέσεων. Η ακριβής ραδιοχρονολόγηση έγινε με τη μέθοδο AMS του C14. Στην εκσκαφή CHAN-1, σε βάθος 1.60 m η χρονολόγηση των κελυφών βενθονικών τρηματοφόρων που εγκλείεται στις αμμούχες αποθέσεις, προσδιόρισε την ηλικία σε ημερολογιακά έτη 4.280 $\pm$ 30 BP χρόνια πριν από σήμερα.

Το γεγονός ότι σε όλες τις αεροφωτογραφίες (Α/Φ) που μελετήθηκαν από το 1945 έως το 2015 η εικόνα της μορφολογίας της υπό μελέτη περιοχής είναι σχεδόν αμετάβλητη (εκτός ελαχίστων τοπικών και μικρών διαφορών), δηλώνει ότι η παλαιογεωγραφική εξέλιξη στην περιοχή τουλάχιστον στο πρόσφατο παρελθόν και κυρίως για το διάστημα από το 1884 έως σήμερα παραμένει σχεδόν αμετάβλητη.

Κατά συνέπεια και ο παλαιός αιγιαλός, κατά το έτος 1884 δηλ. 134 χρόνια πριν από σήμερα παραμένει σχεδόν αμετάβλητος.

6) Οι ανθρώπινες παρεμβάσεις, μόνο το σημερινό αιγιαλό θα μπορούσαν να επηρεάσουν γιατί αυτές δεν υπήρχαν την εποχή που δημιουργήθηκε ο παλαιός αιγιαλός.

Επιπλέον λόγω των μεγάλων μορφολογικών κλίσεων των πρανών της ακτής, που κατά θέσεις γίνονται και κατακόρυφες (περιοχή Βιβιλάκη), ο παλαιός αιγιαλός ακολουθεί τον σημερινό αιγιαλό και μπορεί να αποτυπωθεί σε υψόμετρο που κυμαίνεται από 1,00 m έως 1,26 m

➔ Τέλος, από την αξιολόγηση όλων των στοιχείων που προαναφέρονται, συμπεραίνεται ότι η θέση του ορίου του παλαιού αιγιαλού τόσο στην περιοχή της Αγ. Κυριακής όσο και στην περιοχή Βιβιλάκη σχεδόν συμπίπτει με την οριογραμμή του σημερινού αιγιαλού, και παράλληλα προς την γραμμή του οριοθετημένου σημερινού αιγιαλού κατά 0,5 m μέγιστο, όπως φαίνεται στο σχέδιο κλίμακας 1:500 που αποτελεί τμήμα του ορθοφωτοχάρτη του κτήματολογίου.».

▶ Επισυνάπτουμε ήδη στην παρούσα ως Παράρτημα Ι και επικαλούμαστε το πλήρες περιεχόμενό της για την τεκμηρίωση του αιτήματός μας, την από

Μάρτιο 2018 Ερευνητική Μελέτη, η οποία συνιστά προϊόν επιστημονικής συνεργασίας μελών ΔΕΠ του ΕΜΠ και του ΕΚΠΑ και είναι πλήρως τεκμηριωμένη με βάση τους ορισμούς της κατ' εξουσιοδότηση της παραγράφου 2 του άρθρου 9 του ν. 2971/2001 εκδοθείσας 1089532π.ε./8205π.ε./Β0010/2005 κοινής απόφασης των Υπουργών Οικονομίας και Οικονομικών και Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων (Β' 595), με τις διατάξεις της οποίας εξειδικεύθηκαν τα στοιχεία που συνεκτιμά η αρμόδια επιτροπή κατά τον καθορισμό των ορίων του αιγιαλού, της παραλίας και του παλαιού αιγιαλού.

IV

1. Πρέπει επίσης να επισημανθεί ότι με την Πράξη 26 της 24.1.2018 (Συνεδρίαση 1^η) του Κεντρικού Συμβουλίου Αρχιτεκτονικής με θέμα: «Χαρακτηρισμός ως διατηρητέων δεκαεπτά (17) κτιρίων που βρίσκονται στην περιοχή Ταμπκαριά Αγ. Κυριακής Χαλέπας του Δ. Χανίων και καθορισμός ειδικών χρήσεων, όρων και περιορισμών δόμησης σε αυτά» το ΚΕΣΑ, αφού έλαβε υπόψη την από 2.11.2017 σχετική Εισήγηση-Αιτιολογική Έκθεση της Διεύθυνσης Αρχιτεκτονικής, Οικοδομικών Κανονισμών και Αδειοδοτήσεων (ΔΑΟΚΑ), γνωμοδότησε ομόφωνα ότι συμφωνεί με την πρόταση της εισήγησης για τον χαρακτηρισμό ως διατηρητέων 17 κτιρίων, καθώς των παραρτημάτων τους στον παράλιο περιβάλλοντα χώρο στον οποίο είναι ενταγμένα και σχετίζονται με λειτουργία της χρήσης βυρσοδεψείου (δεξαμενές, στέρνες, λίμπες κ.λπ.) που βρίσκονται στην περιοχή Ταμπκαριά Αγίας Κυριακής στη Χαλέπα του Δήμου Χανίων.
2. Η Εισήγηση-Αιτιολογική Έκθεση της ΔΑΟΚΑ παρέχει πλήθος στοιχείων για την ιστορία, το περιβάλλον και το ιδιοκτησιακό καθεστώς των Ταμπκαριών Αγίας Κυριακής, με αναφορά και στο συνοδευτικό τοπογραφικό διάγραμμα που συνέταξε η Υπηρεσία. Από τα στοιχεία αυτά αποδεικνύεται, μεταξύ άλλων, ότι τα ακίνητά μας δεν ευρίσκονται εντός παλαιού αιγιαλού, ο οποίος εσφαλμένως, κατά πλάνη περί τα πράγματα και αναιτιολόγητα καθορίσθηκε στην περιοχή τους, αφού συνιστούν ιδιοκτησίες των δικαιωπαρόχων μας και ήδη δικών μας από τα τέλη του 19^{ου} και τις αρχές του 20^{ου} αιώνα.

Όπως ήδη εκτέθηκε, ο νομοθέτης, σταθμίζοντας τις επιπτώσεις του καθορισμού παλαιού αιγιαλού σε διακατοχικές καταστάσεις που δημιουργήθηκαν στο παρελθόν, θέσπισε ένα χρονικό όριο μέχρι του οποίου μπορεί να ανατρέξει η διαπίστωση αυτή. Ειδικότερα, όταν πριν από το έτος 1884 υπάρχουν κατοχές ιδιωτών στην έκταση μεταξύ του σημερινού και του παλαιού αιγιαλού, η Επιτροπή μπορεί να αναχθεί μόνο μέχρι του χρόνου αυτού για να διαπιστώσει την θέση και τα όρια του παλαιού αιγιαλού. Η κρίση της Διοίκησης για τον χρόνο διαμόρφωσης του παλαιού αιγιαλού πρέπει να στηρίζεται, σε ενδείξεις τεκμηριωμένες επιστημονικά.

✓ Δεδομένου ότι η εξεταζόμενη Εισήγηση, όπως ομόφωνα υιοθετήθηκε από το ΚΕΣΑ με την προαναφερθείσα από 24.1.2018 Πράξη στην οποία ενσωματώθηκε, διαλαμβάνει περί του ιδιοκτησιακού καθεστώτος και του χρόνου κατασκευής των κτιρίων Ταμπκαριών Αγίας Κυριακής (βλ. ιδίως σελ. 3-10). Αναφέρει δε όλους εμάς του αιτούντες ως φερόμενους ιδιοκτήτες των υπό χαρακτηρισμό κτιρίων, όπως προκύπτει από τον σχετικό Πίνακα που περιλαμβάνεται στη σελ. 17 της Εισήγησης, καθώς και από τον Πίνακα Ιδιοκτητών με παράθεση του ΚΑΕΚ ανά ιδιοκτησία, ο οποίος περιλαμβάνεται επί του συνοδευτικού τοπογραφικού διαγράμματος που συνέταξε η αρμόδια Υπηρεσία, ως εξής ανά κτίριο και Κωδικό Αριθμό Εθνικού Κτηματολογίου (ΚΑΕΚ):

και δεδομένου ότι σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 6, παρ. 3α και 3γ του Ν.4067/2012 «Νέος Οικοδομικός Κανονισμός», για την έκδοση Απόφασης Υπουργού Π.Ε.Ν. απαιτείται η γνώμη του Κεντρικού Συμβουλίου Αρχιτεκτονικής

ΕΙΣΗΓΟΥΜΑΣΤΕ

ΣΤΟ ΚΕ.Σ.Α.

την έκδοση Υπουργικής Απόφασης, σύμφωνα με τις διατάξεις της παρ. 3 του άρθρου 6 του Ν. 4067/2012 (ΦΕΚ79/Α/12) με το εξής περιεχόμενο, όπως αυτό διαμορφώθηκε λαμβάνοντας υπόψη και τις απόψεις των αρμοδίων φορέων:

1. Χαρακτηρίζονται ως διατηρητέα δεκαεπτά (17) κτίρια καθώς και τα παραρτήματά τους στον παράλιο περιβάλλοντα χώρο στον οποίο είναι ενταγμένα και σχετίζονται με τη λειτουργία της χρήσης βυρσοδεψείου (δεξαμενές, στέρνες, λίμπες κλπ) που βρίσκονται στην περιοχή Ταμπουκαριά Αγίας Κυριακής στη Χαλέππα του Δήμου Χανίων όπως αυτά αναγράφονται στον παρακάτω πίνακα και φαίνονται με αύξοντα αριθμό από 1-17 στο σχετικό Τοπογραφικό διάγραμμα σε κλίμακα 1:500 που συνοδεύει την παρούσα.

ΠΙΝΑΚΑΣ

A/A	ΦΕΡΟΜΕΝΟΣ ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ
1	Βάμβουκας Αναστάσιος
2	Κατσανικάκης Ανδρέας, Κατσανικάκης Γεώργιος, Κατσανικάκης Δημήτριος, Κατσανικάκης Εμμανουήλ, Κατσανικάκης Θεόδωρος,
3	Βλαμάκη Γεωργία, Βλαμάκη Ιωάννα
4	Ροιτετάκη Ελένη
5	Μαρματάκης Νικόλαος
6	Στρατουδάκης Ιωάννης, Στρατουδάκη Ειρήνη, Στρατουδάκη Ελπίδα
7	Τσάφαρης Μιχαήλ, Τσάφαρης Στυλιανός, Χαιρετάκης Γεώργιος, Κωνσταντουδάκης Αναστάσιος
8	Τσάφαρης Μιχαήλ, Τσάφαρης Στυλιανός, Χαιρετάκης Γεώργιος, Κωνσταντουδάκης Αναστάσιος
9	Ξεπαπαδάκης Ιωάννης, Ξεπαπαδάκης Κων/νος, Ξεπαπαδάκη Παρασκευή, Ξεπαπαδάκη Γεωργία
10	Φραγκιαδάκης Ξενοφών
11	Ανδρουλάκης Γεώργιος, Ανδρουλάκης Ιωάννης, Ανδρουλάκη Βασιλική, Ανδρουλάκη Σοφία
12	Βλαζάκη Αριστεά
13	Σπανουδάκης Ιωάννης
14	Χριστουλάκης Α.Ε.
15	Πιπεράκης Γεώργιος, Τσαπάκης Μ. – Μαραγκάκης Α. & ΣΙΑ Ε.Ε.
16	Δανδόλος Νικόλαος, Ιωάννης, Κωνσταντίνος, Δημήτριος Τσουγκράκη Σοφία, Μπολάκη Ελένη, Τζανουδάκη Άννα, Χατζηδάκη Αικατερίνη, Αρκολάκης ή Αρχολέων Νικόλαος
17	Βλαμάκης Γεώργιος, Βλαμάκης Μάριος

ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ ΧΑΡΤΗ ΠΕΡΙΟΧΗΣ ΚΛΙΜΑΚΑΣ 1:5000

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ ΚΑΙ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ
ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΠΟΛΕΟΔΟΜΙΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΗΣ, ΟΙΚΟΔΟΜΙΚΩΝ
ΚΑΝΟΝΙΣΜΩΝ ΚΑΙ ΑΔΕΙΟΔΟΤΗΣΕΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΔΙΑΤΗΡΗΤΕΩΝ ΚΤΙΡΙΩΝ

ΘΕΣΗ: ΤΑΜΠΑΚΑΡΙΑ ΑΓΙΑΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ – Δ. ΧΑΝΙΩΝ

ΘΕΜΑ: Χαρακτηρισμός ως διατηρητέων, δεκαεπτά (17) κτιρίων που βρίσκονται στην περιοχή Ταμπακαριά Αγ. Κυριακής Χαλέπας του Δ. Χανίων και καθορισμός ειδικών χρήσεων, όρων και περιορισμών δόμησης σε αυτά.

Το παρόν διάγραμμα συνοδεύει την από ...Ι.Τ.Σ.Α.Τ. αιτιολογική έκθεση της Δ/σης Α.Ο.Κ.Α. Τμήματος Δ.Κ.

Η Τμηματάρχης

ΤΙΤΛΟΣ ΣΧΕΔΙΟΥ: ΤΟΠΟΓΡΑΦΙΚΟ ΔΙΑΓΡΑΜΜΑ

Χ. ΓΟΥΡΜΑΝΗ
Χ. ΓΟΥΡΜΑΝΗ

ΚΛΙΜΑΚΑ: 1:500

ΥΠΟΜΝΗΜΑ:

1, 2, ... 17

: ΔΙΑΤΗΡΗΤΕΟ ΚΕΛΥΦΟΣ

ΠΙΝΑΚΑΣ ΙΔΙΟΚΤΗΤΩΝ

1	Κ.Α.Ε.Κ 60160 7211001	Βάμβουκας Αναστάσιος του Δημ.
2	Κ.Α.Ε.Κ 60160 7208002	Κατσάνικας Θεόδωρος του Κων/νου Κατσάνικας Δημήτριος του Κων/νου Κατσάνικας Ανδρέας του Κων/νου
3	Κ.Α.Ε.Κ 60160 7208003	Βλαμάκης Γεώργιος του Πέτρου Βλαμάκης Ιωάννα του Πέτρου
4	Κ.Α.Ε.Κ 60160 7208004	Βουτετάκη Ελένη του Ιωάννη
5	Κ.Α.Ε.Κ 60160 7208005	Μαρματάκης Νικόλαος του Ευτυχ.
6	Κ.Α.Ε.Κ 60160 7208006	Στρατούδης Ειρήνη του Εμμ. Στρατούδης Ιωάννης του Νικ.
7	Κ.Α.Ε.Κ 60160 7208007	Τσαφάρης Μιχάλης του Σπυρίδων Κωνσταντίνος Αναστάσιος του Μαν. Τσαφάρης Σπυρίδων του Σπυρίδων
8	Κ.Α.Ε.Κ 60160 7201007	Ξεπασαδάκης Ιωάννης του Γεωργίου Ξεπασαδάκης Κων/νος του Γεωργίου Ξεπασαδάκης Παρασκευή του Γεωργίου
9	Κ.Α.Ε.Κ 60160 7201008	Φραγκιαδάκης Ξενοφών του Γεωργίου
10	Κ.Α.Ε.Κ 60160 7201009	Ανδρουλάκης Βασίλειος του Κων/νου Ανδρουλάκης Γεώργιος του Νικ. Ανδρουλάκης Ιωάννης του Εμμ.
11	Κ.Α.Ε.Κ 60160 7201027	Γαρεδάκης Χαρίλαος του Κων/νου
12	Κ.Α.Ε.Κ 60160 7201030	Βλαζάκης Αριστεά του Χαράλαμπος
13	Κ.Α.Ε.Κ 60160 7202001	Σπανούδης Ιωάννης του Γεωργίου
14	Κ.Α.Ε.Κ 60160 7202002	Βλαμάκης Γεώργιος του Βασιλείου
15	Κ.Α.Ε.Κ 60160 7202003	Βουτετάκη Δήμητρα του Γεωργίου Μαρινάκης Εμμανουήλ του Γρηγ.
16	Κ.Α.Ε.Κ 60160 7201031	Χριστουλάκης Α.Ε.
17	Κ.Α.Ε.Κ 60160 7201012	Μπολανάκης Ιωάννα του Νικολάου Μπολανάκης Εμμανουήλ του Μηνά Μπολανάκης Νικόλαος του Μηνά
18	Κ.Α.Ε.Κ 60160 7201001	Πιπεράκης Γεώργιος του Ιωάννη Τσαπάκης Μ.- Μαραγκάκης Α & ΣΙΑ Ε.Ε.
19	Κ.Α.Ε.Κ 60160 7201002	Δανδόλας Νικόλαος του Κων/νου Δανδόλας Ιωάννης του Νικολάου Δανδόλας Κων/νος του Νικολάου Δανδόλας Δημήτριος του Νικολάου Τζουγκράκη Σοφία του Δημητρίου
20	Κ.Α.Ε.Κ 60160 7201003	Βλαμάκης Γεώργιος του Βασιλείου Βλαμάκης Μάριος του Βασιλείου

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

- 1) Η οπιστόμηση είναι εξαρτημένη από το εθνικό τριγωνομετρικό δίκτυο της Γ.Υ.Σ. και οι συντεταγμένες τους είναι στο Ελληνικό Γεωδοιτικό Σύστημα Αναφοράς Ε.Γ.Σ.Α. 187.
- 2) Η οπιστόμηση και εξόρτηση έγινε με α) το Γεωδοιτικό Σταθμό (Total Station) TOPCON GPT-3003LN σφίριβας μέτρησης γωνιών 10cc και οπιστόσεων 2mm+2ppm*D και β) με δέκτης GNSS πολλαπλών δορυφορικών συστημάτων Magellan Promark με HRMS 5mm+0.5ppm και VRMS 10mm+0.5ppm.
- 3) Η εξόρτηση έγινε από το τριγωνομετρικό σημείο - μόνιμο σταθμό αναφοράς "tuc2" με

V

Επικαλούμαστε, προς τεκμηρίωση της παρούσας αίτησής μας καθώς και προς στοιχειοθέτηση του εννόμου συμφέροντός μας για την

υποβολή της, και την προαναφερθείσα Πράξη του Κεντρικού Συμβουλίου Αρχιτεκτονικής, την οποία επισυνάπτουμε με το προαναφερθέν τοπογραφικό διάγραμμα ως Παράρτημα II (βλ. παραπάνω IV).

Επίσης, προσκομίζουμε με την παρούσα τους τίτλους κτήσης μας, όπως αντιστοιχούν στους ΚΑΕΚ που παρατίθενται στο διάγραμμα της Διεύθυνσης ΑΟΚΑ (Τμήμα διατηρητέων κτιρίων) του ΥΠΕΝ (βλ. παραπάνω IV, καθώς και Παράρτημα II) και περιλαμβάνονται στο επίσης επισυναπτόμενο Παράρτημα III.

VI

Επειδή με την από 12.12.1984 απόφαση του Νομάρχη Χανίων καθορίσθηκε παλαιός αιγιαλός, χωρίς να συντρέχουν οι νόμιμες προς τούτο προϋποθέσεις.

Επειδή η υπόψη απόφαση του Νομάρχη Χανίων εκδόθηκε, κατά το μέρος που αφορά τον παλαιό αιγιαλό, εσφαλμένως, κατά πλάνη περί τα πράγματα και με πλημμελή αιτιολογία.

Επειδή το σφάλμα του καθορισμού παλαιού αιγιαλού αποδεικνύεται από την προσκομιζόμενη Επιστημονική Μελέτη.

Επειδή η προσκομιζόμενη Επιστημονική Μελέτη υποβλήθηκε σε επιστημονική αξιολόγηση, δέχθηκε και δέχθηκε άριστες κριτικές από την Επιστημονική Κοινότητα, όπως προκύπτει από το παρακάτω κατ' αναπαραγωγή τιθέμενο απόσπασμα:

4. ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ – ΚΡΙΤΙΚΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΡΕΥΝΗΤΙΚΗ ΜΕΛΕΤΗ

Μετά από ενδελεχή έλεγχο όλων των δεδομένων και επιστημονικών στοιχείων της παρούσης υπό κρίση ερευνητικής μελέτης θεωρούμε ότι η προς αξιολόγηση ερευνητική μελέτη είναι πρωτότυπη και επιστημονικά άρτια. Οι συγγραφείς αντιμετωπίζουν το αντικείμενο της έρευνας με βάση τις σύγχρονες επιστημονικές μεθοδολογίες και αναλύσεις εδάφους, αλλά και αεροφωτογραφίες, σε συνδυασμό πάντα με τα υπάρχοντα ακόμα και προ του 1945 δεδομένα, με τρόπο υποδειγματικό και πλήρως τεκμηριωμένο. Η μεθοδολογία και η διαδικασία που ακολουθήθηκε κατατάσσει την εργασία σε αρκετά υψηλού επιστημονικού ενδιαφέροντος. Αυτό προκύπτει και από το διεθνώς αναγνωρισμένο και αξιόπιστο εργαστήριο ραδιοχρονολόγησης στο οποίο έγιναν οι αναλύσεις των δειγμάτων εδαφών.

Συγχαίρουμε όλους τους επιστήμονες-ερευνητές για την εκπόνηση της υπό κρίση ερευνητικής επιστημονικής μελέτης. Θα θέλαμε ιδιαίτερα να συστήσουμε στους συγγραφείς ερευνητές να προβούν στα απαραίτητα για την εφαρμογή της μεθοδολογίας τους, ώστε να εφαρμοστεί απαρέγκλιτα από ενδιαφερόμενους φορείς ώστε η μελέτη να αποτελέσει την βάση για τον καθορισμό των ορίων αιγιαλού και παλαιού αιγιαλού, όπως αυτή εφαρμόζεται στα παραδείγματα που εμπεριέχει.

Κατόπιν τούτων προτρέπουμε το ΤΕΧΝΙΚΟ ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟ ΕΛΛΑΔΟΣ να δημοσιεύσει και να συμπεριλάβει στην βιβλιοθήκη του την συνημμένη ερευνητική επιστημονική εργασία η οποία θεωρούμε ότι είναι πολύ χρήσιμη για τα μέλη του τα οποία ασχολούνται με το αντικείμενο καθορισμού του αιγιαλού και παλαιού αιγιαλού.

Αθήνα, 30.04.2018

ΟΙ ΣΥΝΤΑΞΑΝΤΕΣ

ΑΝΔΡΕΑΣ ΒΓΕΝΟΠΟΥΛΟΣ
Ομότ. Καθ/τής Ε.Μ.Π.

ΚΩΝ/ΝΟΣ ΓΚΑΡΑΓΚΟΥΝΗΣ
τ. Καθ/τής Ε.Μ.Π.
Καθ/τής Παν. Αμβούργου

ΙΩΑΝΝΑ ΑΝΑΣΤΑΣΟΠΟΥΛΟΥ
τ. Καθ/τρια Ε.Μ.Π.

Βεβαιούται το γνήσιο της υπογραφής του κ. ΒΓΕΝΟΠΟΥΛΟΥ
Αθήνα 24.05.2018
Η Αναπληρώτρια Γραμματέας της Ε.Μ.Π.

Γ. ΠΑΤΑΚΗΣ

Βεβαιούται το γνήσιο της υπογραφής της κ. ΑΝΑΣΤΑΣΟΠΟΥΛΟΥ
Αθήνα 24.05.2018
Η Γραμματέας της Ε.Μ.Π.

ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΜΑΝΕΣΗ

Επειδή, σε κάθε περίπτωση, οι ιδιοκτήτες ακινήτων στα Ταμπκαριά Αγίας Κυριακής ουδέποτε ενημερωθήκαμε για τον καθορισμό οριογραμμής παλαιού αιγιαλού στο πλαίσιο της σχετικής

διοικητικής διαδικασίας, ενώ η Διοίκηση δεν ερεύνησε κατ' άρθρο 2 παρ. 3 του α.ν. 2344/1940 «εάν υφίστανται κατοχαί ιδιωτών» έως το έτος 1884.

Επειδή στο έγγραφο 544.5/132/93 του ΓΕΝ (Διεύθυνση Α2, Τμήμα IV) διατυπώνεται η άποψη ότι συντρέχουν λόγοι επανακαθορισμού των οριογραμμών αιγιαλού-παραλίας και παλαιού αιγιαλού που καθορίστηκαν με την από 12.12.1984 απόφαση του Νομάρχη Χανίων, ώστε να καταργηθεί ο καθορισθείς παλαιός αιγιαλός.

Επειδή στο κείμενο της Χωροταξικής Μελέτης «ΑΝΑΘΕΩΡΗΣΗ ΚΑΙ ΕΠΕΚΤΑΣΗ ΓΕΝΙΚΟΥ ΠΟΛΕΟΔΟΜΙΚΟΥ ΣΧΕΔΙΟΥ (Γ.Π.Σ.) ΔΗΜΟΥ ΧΑΝΙΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΠΕΡΙΑΣΤΙΚΩΝ ΔΗΜΩΝ ΕΛ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ, ΘΕΡΙΣΟΥ ΚΑΙ ΣΟΥΔΑΣ – 1^Η Σ.Σ. Δ.Ε.Ε ΚΕΡΑΜΕΙΩΝ», διαδικασία που βρίσκεται σε εξέλιξη, στο Β1 ΣΤΑΔΙΟ: ΠΡΟΤΑΣΗ, προτείνονται τα κάτωθι:

- **Κεφάλαιο Π.2., Σελ. 28**

« ... 4. Επεκτάσεις στην παράκτια περιοχή Χανίων

Περιοχή Ε8

Αποτελείται από δύο περιοχές:

Περιοχή Ε8.1 (1,7 ha): περιοχή γηροκομείου (έκταση βορείως της οδού Αγνώστου Στρατιώτη)

Περιοχή Ε8.2 (1,2ha) Αγίας Κυριακής

...Σήμερα η εν λόγω περιοχή παρουσιάζεται δομημένη σε σημαντικό βαθμό. Στα πλαίσια του Νέου ΓΠΣ, με το οποίο αξιολογούνται οι οικιστικές ανάγκες του Δήμου Χανίων συνολικά, είναι δυνατό να προταθεί βασίμως η ένταξη της περιοχής αυτής στο σχέδιο, καθώς και η συνέχειά της προς το λιμενίσκο της Αγίας Κυριακής (Περιοχή Ε8.2), προκειμένου να ενσωματωθεί στην όμορη πολεοδομική ενότητα ΠΕ-6 Χαλέπα, να οργανωθεί πολεοδομικά, να δημιουργηθούν προϋποθέσεις ανάπτυξης της περιοχής που βρίσκεται σε ένα ιδιαίτερα νευραλγικό σημείο του παράκτιου μετώπου της πόλης, ... »

- **Κεφάλαιο Π.2., Σελ. 46**

« ... Β. Εντός σχεδίου και εντός ορίων οικισμών περιοχές (βλ. αναλυτικά στο κεφ. Π3)

Η ανάπτυξη τουριστικών εγκαταστάσεων επιτρέπεται από όλες τις γενικές κατηγορίες χρήσεων γης που θεσμοθετούνται με το Νέο ΓΠΣ: πολεοδομικό κέντρο, γενική κατοικία, αμιγής κατοικία. Επιπλέον στο σύνολο του παραλιακού μετώπου της πόλης των Χανίων, καθορίζεται μια συνεχής ζώνη τουρισμού και αναψυχής. Όπου η παρουσία σχετικών δραστηριοτήτων είναι εντονότερη, Στην ζώνη αυτή εντάσσονται και τα Ταμπκακαριά, όπου τα σημαντικά κτίρια έχουν ήδη κηρυχθεί ως διατηρητέα με επιτρεπόμενες χρήσεις κατοικίας, γραφείων, τουριστικών καταλυμάτων, πολιτιστικών χώρων- εκδηλώσεων και εστιατορίων και αναψυχής.»

- **Κεφάλαιο Π.2., Σελ.104**

« Π.2.4.2.6 Ιστορικές Θέσεις – Συνοικίες (εντός οικισμών)

1.Τοπανάς

2.Οβριακή

3.Ταμπκακαριά

4.Χαλέπα ... »

- **Κεφάλαιο Π.3.1.1., Σελ.2**

« **Πολεοδομική Οργάνωση Χανίων**

... Περιοχές στα Χανιά με ιδιαίτερα χαρακτηριστικά που θα πρέπει κατά προτεραιότητα να προστατευθούν και να αναδειχθούν είναι, η περιοχή Κουμ- Καπί, που αποτελεί φυσική συνέχεια της Παλιάς Πόλης προς τα ανατολικά και η Χαλέπα, στην οποία εντάσσονται τα Ταμπκακαριά. ...»

- **Κεφάλαιο Π.3.1.1., Σελ.5**

« **γ.4. Τουρισμός – Αναψυχή**

Για την υποστήριξη της τουριστικής ανάπτυξης προτείνεται η δημιουργία ζώνης τουρισμού αναψυχής στο σύνολο του παράκτιου μετώπου της πόλης, από την ΠΕ-2 Νέα Χώρα μέχρι την ΠΕ-6 Χαλέπα (Αγία Κυριακή). ...»

Επειδή στα Σχέδια της Χωροταξικής Μελέτης «ΑΝΑΘΕΩΡΗΣΗ ΚΑΙ ΕΠΕΚΤΑΣΗ ΓΕΝΙΚΟΥ ΠΟΛΕΟΔΟΜΙΚΟΥ ΣΧΕΔΙΟΥ (Γ.Π.Σ.) ΔΗΜΟΥ ΧΑΝΙΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΠΕΡΙΑΣΤΙΚΩΝ ΔΗΜΩΝ ΕΛ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ, ΘΕΡΙΣΟΥ ΚΑΙ ΣΟΥΔΑΣ – 1 Η Σ.Σ. Δ.Ε.Ε ΚΕΡΑΜΕΙΩΝ», αποτυπώνεται η πρόταση επέκτασης του Σχεδίου Πόλης τα Χανίων πάνω από τα Ταμπκακαριά της Αγίας Κυριακής, η οποία έχει αναρτηθεί στον δικτυακό τόπο του Δήμου Χανίων.

Επειδή διαθέτουμε έννομο συμφέρον για την υποβολή της

παρούσας.

Επειδή η παρούσα είναι νόμιμη και βάσιμη, αποδεικνυόμενη από τα έγγραφα που επισυνάπτονται ως Παραρτήματα I-III.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

και με την επιφύλαξη κάθε νόμιμου δικαιώματός μας

ΖΗΤΟΥΜΕ

Να γίνει δεκτή η παρούσα αίτηση και να επανεξετασθεί ο καθορισμός των ορίων αιγιαλού, παραλίας και παλαιού αιγιαλού στα Ταμπκακιά Αγίας Κυριακής του Δήμου Χαλέπας Χανίων, ώστε να καταργηθεί η οριογραμμή του καθορισθέντος με την από 12.12.1984 απόφαση του Νομάρχη Χανίων παλαιού αιγιαλού.

Επισυνάπτονται τρία Παραρτήματα (I-III)

Χανιά, 16 Αυγούστου 2018

Οι πληρεξούσιοι δικηγόροι

ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ - ΠΙΜΠΑΝΣ ΚΑΙ ΣΥΝΕΤΑΙΡΟΙ
ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ
ΣΙΝΑ 30 - 106 72 ΑΘΗΝΑ
Τ: 210 3617443 - 210 3635137 - F: 210 3629353
ΑΦΜ: 997586539 - ΔΟΥ: Δ' ΑΘΗΝΩΝ
ΑΜ ΔΣΑ 80939 - email: sina@ppadpartners.gr

ΜΑΡΙΑ ΓΕΡ. ΦΛΩΡΟΥ
ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ

ΣΙΝΑ 30 - 106 72 ΑΘΗΝΑ
ΤΗΛ. 210 3617.443 - 210 3635.137
ΑΦΜ: 007035150 - ΔΟΥ Δ' ΑΘΗΝΩΝ

ΓΙΑΝΝΗΣ Ν. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ
ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ
ΜΑΤΙΝΟΥ 2, ΧΑΝΙΑ
ΑΦΜ: 00157097 - ΔΟΥ: ΧΑΝΙΩΝ
ΤΗΛ: 894412532
email: giannis.papadimitriou@tiscali.gr

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΣΤ. ΑΠΟΣΤΟΛΑΚΗΣ
ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ
Πλατ.Ελευθερίας 2 Χανιά
Τηλ. 08210-41701
Α.Δ.Μ. 101589612Α' ΧΑΝΙΩΝ

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι
Η επιστημονική μελέτη

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II

Η απόφαση (γνωμοδότηση ΚΕΣΑ και το τοπογραφικό
διάγραμμα)

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙΙ

Τίτλοι κτήσης ανά αιτούντα και ΚΑΕΚ εμφανιζόμενο στο Τοπογραφικό Διάγραμμα του Παρατήματος ΙΙ.

1. Αναστάσιος Βάμβουκας του Δημητρίου

Συμβόλαιο αγοραπωλησίας 19957/27.3.2007 της συμβολαιογράφου Χανίων Χρυσής Πιπεράκη-Γεωργιλιά, νομίμως μεταγραφέν στα βιβλία Μεταγραφών του Υποθηκοφυλακείου Χανίων.

2. α) Δημήτριος Κατσανικάκης, Ανδρέας Κατσανικάκης, Γεώργιος Κατσανικάκης του Κωνσταντίνου

Συμβόλαιο αγοραπωλησίας 13072/17.1.1969 του συμβολαιογράφου Χανίων Αναστάσιου Κωνσταντίνου Τσόντου, νομίμως μεταγραφέν στα βιβλία Μεταγραφών του Υποθηκοφυλακείου Χανίων.

β) Κωνσταντίνος Κατσανικάκης, Εμμανουήλ Κατσανικάκης του Κωνσταντίνου

Συμβόλαιο αγοραπωλησίας 13072/17.1.1969 του συμβολαιογράφου Χανίων Αναστάσιου Κωνσταντίνου Τσόντου, νομίμως μεταγραφέν στα βιβλία Μεταγραφών του Υποθηκοφυλακείου Χανίων.

γ) Κυριακούλα χήρα Θεόδωρου Κατσανικάκη, Κωνσταντίνος Κατσανικάκης του Θεόδωρου, Δημήτριος Κατσανικάκης του Θεόδωρου Με Συμβολαιογραφική πράξη αποδοχής κληρονομιάς (Θ. Κατσανικάκη του Κωνσταντίνου) 2031/19.12.2007 της Συμβολαιογράφου Καστελλίου Κισάμου Μαρίας Τζεϊράνη-Τζανάκη, νομίμως μεταγραφείσα στα βιβλία Μεταγραφών του Υποθηκοφυλακείου Χανίων.

3. Γεωργία Βλαμάκη και Ιωάννα Βλαμάκη του Πέτρου

Συμβόλαιο γονικής παροχής ακινήτων κατά ψιλή κυριότητα 7241/2.8.2006 της συμβολαιογράφου Χανίων Διονυσίας Πρίνου, νομίμως μεταγραφέν στα βιβλία Μεταγραφών του Υποθηκοφυλακείου Χανίων.

4. Ελένη Βουτετάκη του Ιωάννη

Συμβόλαιο 25784/3.11.1973 του συμβολαιογράφου Χανίων Αναστασίου Κωνσταντίνου Τσόντου, νομίμως μεταγραφέν στα βιβλία Μεταγραφών του Υποθηκοφυλακείου Χανίων.

5. Νικόλαου Μαρματάκη του Ευτύχιου

Συμβόλαιο αγοραπωλησίας ακινήτου 12.510/15.11.2007 της συμβολαιογράφου Χανίων Ειρήνης Γ. Βρετουδάκη, νομίμως μεταγραφέν στα βιβλία Μεταγραφών του Υποθηκοφυλακείου Χανίων.

6. Ελπίδα Σταφυλαράκη του Παναγιώτη

Συμβολαιογραφικές Δηλώσεις Αποδοχής Κληρονομιάς 7787 και 7788/8.12.1997 του συμβολαιογράφου Κολυμβαρίου Ιωάννη Απ. Γιαννουδάκη, νομίμως μεταγραφείσες στα βιβλία Μεταγραφών του Υποθηκοφυλακείου Χανίων.

7. Κλεάνθη Τσάφαρη του Μιχαήλ

Συμβολαιογραφικό προσύμφωνο πωλήσεως ακινήτου με εξόφληση του τμήματος και δικαίωμα αυτοσυμβάσεως υπέρ της αγοράστριας 36943/10.1.2018 της συμβολαιογράφου Χανίων Γρηγορίας Αλ. Μαλεφάκη και συμβολαιογραφική δήλωση αποδοχής κληρονομιάς 37006/7.3.2018 της ίδιας συμβολαιογράφου νομίμως μεταγραφείσας στα βιβλία Μεταγραφών του Υποθηκοφυλακείου Χανίων.

8. α) Γεώργιος Ανδρουλάκης του Νικολάου

Συμβόλαιο γονικής παροχής 19524/12.8.2003 της συμβολαιογράφου Χανίων Αντωνίας Εμμ. Φαλαγγάρη, νομίμως μεταγραφέν στα βιβλία Μεταγραφών του Υποθηκοφυλακείου Χανίων.

β)-γ)-δ) Βασιλική χήρα Εμμανουήλ Ανδρουλάκη, Σοφία Ανδρουλάκη και Ιωάννης Ανδρουλάκης του Εμμανουήλ

Συμβόλαιο πώλησης ακινήτου 22344/19.5.1972 του συμβολαιογράφου Χανίων Αναστάσιου Κωνσταντίνου Τσόντου, νομίμως μεταγραφέν στα βιβλία Μεταγραφών του Υποθηκοφυλακείου Χανίων σε συνδυασμό με τη ληξιαρχική πράξη θανάτου 100/29.6.1996 του Ληξίαρχου Χανίων (θάνατος Εμμ. Ανδρουλάκη) και την από 22.3.1998 βεβαίωση-πιστοποιητικό οικογενειακής κατάστασης του Υπουργείου Εσωτερικών (Εθνικό Δημοτολόγιο).

9. Αριστέα Βλαζάκη του Χαράλαμπου

Συμβολαιογραφική δήλωση αποδοχής κληρονομιάς 27.800/27.5.1987 της συμβολαιογράφου Χανίων Αλίκης Μ. Κοκολινάκη, νομίμως μεταγραφείσα στα βιβλία Μεταγραφών του Υποθηκοφυλακείου Χανίων.

Βαϊβουκας Αναδεδος

Ανδραλιδης Πιρπος
Καθανικακος Δημιτρι
Καθανικακος Κωστακης

Κατσανικακος Εμμαν.

ΚΑΤΣΑΝΙΚΑΚΗΣ ΚΩΝ/ΝΟΣ ΘΕΟΔΩΡΟΥ

Κατσανικακος Κωστ. ΤΟΒ/ΚΩΣΤ.

Κατσανικακος Γεωργ. Κωστ.

ΣΚΑΖΒΑΝΙΚΑΚΗΣ ΔΗΜ. Γ. ΚΑΡΔΟΥ

Κατσανικακος (Κων/νος του) Ανδρεας

Βρακας Γεωργιος του Πέτρου

Βρακας Ιωαννης του Πέτρου ΙΒ. ΖΑΤΑΝ

Βουτσας Ελεν

Ανδραλιδης Πωλυμ

Ανδραλιδης Ελγιδ

Βρακας Αριστες

Τουρκοι Κλεανθ

Ανδραλιδης Σοφια

Ανδραλιδης Βασίλης

Ανδραλιδης Ιωαννης

Μαρκατακης Νικηλαος